

A hagyományok jegyében

Kedves Olvasó, azt hiszem, nem hagyhatjuk szó nélkül az ideit, rendhagyó karácsonyi vásárt, amely most új helyen, a Kispark helyett az Unidom lakóépületei között lévő téren került megrendezésre. Nemcsak a hely, hanem a korábbiakhoz képest újdonság az is, hogy a karácsonyt megelőző négy hétvégén – tehát nem állandóan – november 29-től december 20-ig szombaton és vasárnap tart nyitva a vásár és ebben az időszakban különböző kézműves foglalkozások zajlanak, vagy jellemzően éppen az aktuális, jeles napnak a jegyében. Megtörtént ez december 6-án, Mikulás napján a Mikulásfutással, ahol nagyon sokan részt vettek, de akik nem futottak, a szemlélődők, vásárlátogatók is sokan voltak, mert a célba futás a vásár helyszíne volt. Luca napja is hétvégére esett, tehát 13-án szaloncukor-csomagolás és Luca-pogácsa készítés zajlott, de a hagyományos mézeskalács-díszítés és a betlehemes játék sem fog kimaradni, illetve a téli népszokásokból is láthatnak, hallhatnak majd ízelítőt a vásárlátogatók. Azt is meg kell említeni, hogy a hétvégeken minden alkalommal kellemes zene szól és csodálatosan szép a díszítés is, ami most jellemző az egész főutcára. Az egykori biztosítótársaság irodája sem maradt kihasználatlanul, mert ott alkalmi kiállítást láthatunk a Kreativitás csoport szervezésében és ott zajlanak a gyermekfoglalkozások is a pedagógusok segítségével.

Elfogultság nélkül állítom, hogy az ideit magyarkanizsai karácsonyi vásár, szebb, igényesebb, hagyományokat felelevenítőbb, mint közeli, magyarországi nagyvárosunk egyes vásári standjai, ahol tömegével van jelen a giccses, kommersz áru, a kínai beszélő-mikulás, vagy a szemmel láthatóan húsvéti nyusziból átalakított csokitélapó, a sorozatszámra legyártott adventi gyertya, amelynek ránézésre köze sincs az adventhez, bugyuta műanyag Jézuskák, erőltetett angolsággal karácsonyi dallamok recsegnek, s ezt a forralt bor illata sem tudja elnyomni. Tömeggyártású kötött sapkák, téli kesztyűk.. minden van, egy bazár az egész, aminek talán helye sincs egy karácsonyi vásárban, mert ez az ünnepvárás nem erről szól.

Hazaérve, s összehasonlítva a kettőt, valóban úgy érezhetjük, hazaértünk. Haza, a mi kis csendes városkánkba, ahol a nagytemplom harangjai ismerősen kongatják a felet, a negyedet és az egész órákat. A Gesztenyefa soron végigkerékpározva kétoldalt diszkrét ezüst fények hirdetik, nemsokára karácsony. Az alkalmi vásár bejáratánál díszes fenyőfa áll és az agyagból készült csengettyűk, gyertyatartók, angyalkák azt juttatják az eszünkbe, az agyag is a miénk, az anyaföld ajándéka. A házi készítésű sajtok, a tönkölybúza is itt termett, a mi földműveseink verejtékével került hozzánk kóstolóba. Az ügyes kanizsai asszonyok öltései látszanak a gyönyörű karácsonyi terítőkön, s az aranyló méz is itt gyűlt a Tisza melletti akácosban. A kézművesek egyedi díszeket, ajándékokat készítettek, s ezzel ékesítik standjaikat, mindegyiken a hagyományos anyagokat felhasználva. Megjelenik a nemezelés, a gyöngyfüzés technikája, a zsíroskenyér, a pattogatott kukorica és a forralt bot, igazi bácskai homokon termesztett szőlő levéből! Kürtőskalács is kapható.

Aki ellátogatott már az elmúlt hétvégeken a karácsonyi vásárra, bizonyára megtapasztalta azt, mennyire szervezett és a hagyományokat felelevenítő, de egyben szórakoztató is gyereknek, felnőttnek egyaránt. Igazi hétvégi kikapcsolódás s egyben izgalmas várakozás is a közelgő karácsonyi ünnepekre, ahol valódi kézműves ajándékokkal is meglephetik szeretteiket.

AK

A fotót Puskás Károly készítette a magyarkanizsai karácsonyi vásárban, ahol zsíroskenyérrel kínálták a látogatókat.